

Stereoc+ stereopluss.no

Årgang 11 - 9/2025

VI FEIRER
UTGAVE NUMMER
100

Perlisten A4t
Stram, tøff og morsom

Devialet Phantom Ultimate
Et råflott teknisk vidunder

Spendor A7.2
Klassisk engelsk lyd

Naim 300-serien
Absolutt toppklasse

Messe i Warszawa
Imponerende hifi-messe

KLASSISK OG MODERNE

Spendor er en av et knippe med engelske høyttalerprodusenter som tilsynelatende gjør tingene ganske enkelt, men hvor det ligger lange tradisjoner og mange tiår med erfaring bak hver eneste ny konstruksjon. Er det kanskje derfor Spendor 7.2 er så vellykket?

Tekst: [Håvard Holmedal](#)

Spendor startet opp allerede på slutten av 60-tallet og vi aner at ekteparet Hughes lurte litt på hva høyttalerne deres skulle hete. Så ble det slik at Spencer og Dorothy fikk hver sin bit av det endelige navnet Spendor.

Nærmeste som vanlig på denne tiden kom høyttalerkonstruktører fra utviklingsavdelingen til BBC, der det ble laget mange klassiske høyttalerkonstruksjoner. En av disse var den klassiske LS3/5A, som nå snart har nådd pensjonsalderen, og som ble lisensiert til en masse engelske høyttalerprodusenter. Deriblant Spendor. Spencer Hughes jobbet på sin side med en litt større monitor. BC1, som raskt fikk utbredelse blant kringkastere og innspillingsstudioer over hele verden på grunn av sin transparente, naturlige og musikalske lyd.

Etter hvert ble det sønnen Derek Hughes som tok over utviklingen i selskapet som etter hvert ble drevet av hans mor Dorothy. Derek Hughes er det kanskje noen kjenner fra Graham Audio og hans mange besøk i Norge.

I 2000 ble Spendor kjøpt opp av høyttalerkonstruktøren Philip Swift, som også var med å grunnlegge Audiolab i sin tid. Spendor holder til i South Yorkshire i et mindre tettsted som heter Catcliffe og som ligger en 15 minutters kjøretur østover fra Sheffield. Der setter de også sammen produktene de lager.

Fokus på klarhet og tydelighet

Spendor er veldig tydelige på hva det er de er ute etter, eller hva som er deres mål for hvordan en høyttaler skal oppføre seg, og snakker mye om lav forvrengning, lite farging og få kompromisser. Det kunne kanskje vært sagt av en hvilken som helst høyttalerprodusent, men det er langt fra alle som klarer å gjøre som de snakker. Det er kanskje også årsaken til at det at de bruker seks dager på å lage en høyttalere og et helt år for å konstruere den

etter egne prinsipper. Som også inkluderer å lage både elementene og kabinettet helt på egen hånd.

Høyttalerne vi tester denne gangen. Spendor A7.2 skiller seg ikke vesentlig fra den opprinnelige utgaven A7, men det er bare ved første øyekast. Høyttaleren har blant annet fått en ny 27mm diskant med polyamidmembran som tåler en lavere defrekvens, og med det følger også at delefilteret er nytt. Bass/mellomtonen er en 18cm med produksjonsnavn EP77 og som leveres med membran av polymer. Til tross for både bass-elementets og kabinettets begrensede størrelse spiller denne bassrefleks-baserte høyttaleren ned

til ganske hyggelige 33Hz. Effektiviteten er midtpå-treet med sine 85dB, og du vil kanskje ønske deg en middels kraftig forsterker hvis du skal få det maksimale ut av denne høyttaleren. Den er anbefalt brukt med forsterkere fra 25 – 200watt, men ville nok sett etter noe fra 50-60watt og et stykke oppover for å få nødvendig overskudd og kontroll i de dypere frekvensene.

Høyttaleren er enkel å drive. Den har en nominell impedans på 6,75ohm, men beveger seg aldri under 5,4ohm. Noe som gjør den enkel å håndtere for alle nye forsterkere.

Høyttaleren er i underkant av 94cm høy uten spikes eller dempeføtter og er kun 18cm bred. Dybden er drøye 30cm. Skal du ha en høyttaler som er litt «snill» med interiøret er denne et alternativ. Den kommer også i fire forskjellige finisher. Sort, valnøtt, eik og hvit silkematt. Vår testutgave er i valnøtt, og er svært forseggjort og med flott finish. Høyttaleren veier kun i underkant av 18kilo og er også svært enkel å håndtere og justere inn til riktig posisjon.

Plassering og oppkobling

Vi har to forsterkere vi nesten alltid benytter til test av høyttalere. Det er en Hegel H600 og en Electrocompaniet ECI 6mkII – den analoge utgaven. Vi satser altså norsk, og hvorfor ikke når forsterkerne er så gode, og i tillegg spiller så forskjellig? Høyttaleren har ingen egen farging eller noe som stikker seg ut og tar fokus fra helheten, og Spondor A7.2 kan på den måten dyttes litt i retning av dine egne klanglige preferanser med passende forsterker.

Spondor 7.2 er enkle å plassere. Jeg klarte ikke å få den til å mistrikses i noen posisjon, og det inkluderer plassering forholdsvis nær veggen.

Plassert nær min vanlige lytteposisjon oppfører den seg litt mer som en monitor med en bass som er nøytral og presis, men med bedre holografiske egenskaper enn når den blir skjovet bakover mot veggen. I begge tilfellene er den absolutt hørbar, og spiller lyd med høy kvalitet, men jeg tipper de fleste finner en midtposisjon. Den starter omtrent 50 cm ut fra veggen hjemme hos meg, og kanskje ville jeg ikke dratt den nærmere enn et par meter fra der jeg sitter.

Som vanlig utstyrer jeg høyttalerne jeg tester med myke dempeføtter fra Iso Acoustic. Det gir et hørbart roligere og mer stabilt lydbilde enn med spikes i heimen. Sistnevnte er til og med verre enn å ikke bruk noe som helst.

Presis og nøytral

Det er mange som er ute etter høyttalere som har en smule varme eller glød, men der plasserer ikke Spondor A 7.2 seg. Her er det elektronikken som må ta lyden i den retningen du ønsker deg, og jeg må jo si at den låter fantastisk med den integrerte Electrocompaniet-forsterkeren. ECi6mk2 er en perfekt match hvis du vil ha en miks av silkeaktig topp, en litt varm mellomtone og bra kontroll i bassen, men det er likevel ikke der høyttaleren er på sitt morsomste. Koble til en Hegel H600 og høyttaleren endrer seg fra fintspillende og silkemykt nøytral til en overraskende dynamisk og morsom høyttaler med stålkontroll i bassområdet. Men uansett hva du kobler til er høyttaleren absolutt sivilisert og du hører dens klassiske engelske opphav uansett hva du spiller av velprodusert musikk, enten de er helt akustiske eller om de har innslag av elektroniske instrumenter. Det er altså ikke denne høyttaleren du kjøper for å høre på techno, elektronika eller hardere rock/metall. Ikke at den ikke gjør jobben overraskende bra på sistnevnte kategorier, men den skinner ikke – hvis du forstår hva jeg mener.

Lydbildet er fint proporsjonert, og det er stort, dypt og bredt. Den setter opp et svært oversiktlig lydbilde med god holografi for prisklassen. Det virker som om Spondor har sine ord i behold når de hevder de jobber mye med integreringen av diskanten og mellomtonen, og da spesielt i forhold

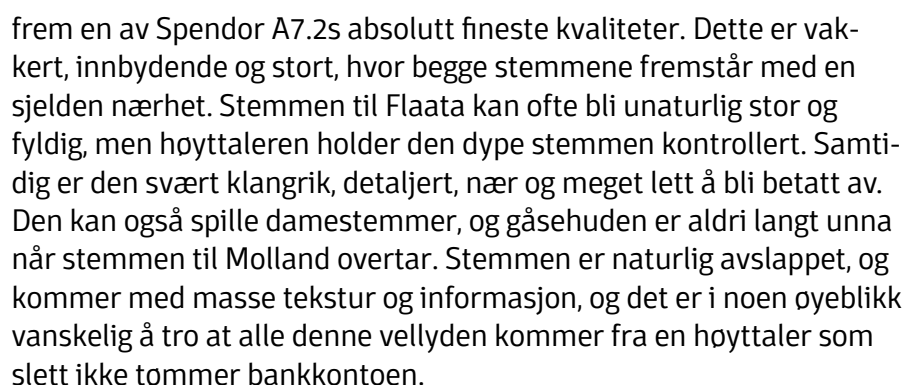
til fase og tid. Det som likevel imponerer mest, er hvordan høyttaleren fokuserer og tegner opp stemmer og soloinstrumenter. De får naturlig størrelse og tyngde, og blir liggende dønn stabilt i midten og litt foran resten av lydbildet.

Bra til mye, men veldig god til noe

Jeg har akkurat testet Perlisten A4t. En kjempe av en multi-element-høyttaler sammenliknet med de mer nette og enkle to-veis-modellene Spondor A7.2. Til tross for store størrelsesforskjeller har de det felles at de er ute etter å skape emosjoner og en kobling til lytteren, og det er nettopp det de gjør, selv om de henvender seg til to helt forskjellige lyttergrupper. Går du og kjøper en Spondor for å høre på rock mens naboen ender opp med en Perlisten A4t-høyttaler (som vi også tester i denne utgaven) for å spille strykekvartetter, bør dere absolutt bytte innbyrdes.

Jeg startet som vanlig litt forsiktig, og spiller Forvandling med Solfrid Molland og Paal Flaata. Det er finspill og avgjort laget for å være vakkert, men det er akkurat det som behøves for å hente

Mens Perlisten dundrer i vei med det den er flinkest til, er kvaliteten til Spendor like åpenbare og lette å finne. Det er bare at de ligger i en litt annen ende, helt uten at du kommer til å savne dynamikk, og den treffer nok hifi-entusiaster som har helt andre preferanser både til lyd kvalitet, musikk og ikke minst lyd styrke. Selv om den likevel må ha litt volum for å våkne skikkelig, kan du tømme lydmessig rolig av gårde og nyte den friske, svært stillegående, overraskende dynamiske og nøytrale lyden du får fra Spendor A 7.2, og har du hørt den forrige modellen er det først og fremst fra mellomtonen og oppover den er klart forbedret. Men så er det jo også dere selve magien ligger gjemt.

Spendor A7.2 er en høyttalere du ikke glemmer så lett. Den er klar, ufarget gjennomsliktig og glimrende oppløst, og den går dypere i bassen enn det størrelsen avslører. Lydbildet er også større, bredere og dypere enn det man vanligvis vil forvente av en såpass kompakt høyttaler, men det er jo det som er sjarmen med hifi. Flott lyd kommer i alle forskjellige størrelser, og noen ganger må du ikke engang opp i sekssifrede summer for å få flotte hifi-opplevelser i stua.

- Åpent og detaljert lydbilde
- Nydelig fokus på vokal og instrumenter
- Enkel å drive
- Stor lyd fra nett høyttaler
- Dypere bass en forventet

- Litt forsiktige på de største musikalske hendelsene

Spørsmål	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Snitt
Brukervennlighet	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	8
Kvalitetsinntrykk/design	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	9
Ytelse/pris	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	10
Gjennomsnitt											9,3

PRIS:	Kr. 48 995.-
DISTRIBUTOR:	Mala Audio AS
LINK:	www.malaudio.no